

TÉMA MĚSÍCE

ODPADY BEZ BARIÉR

Nové a přístupné umístění kontejnerů

foto -mk-

Kompletně opravený sběrný dvůr se v sobotu 5. října otevřel veřejnosti. Místo pásky se stříhal drát. První návštěvníci si hned vyzkoušeli „bezbariérové“ vyhazování odpadu. Nejdůležitější úprava totiž spočívala ve vytvoření nových stání pro kontejnery zapuštěných do terénu tak, aby bylo možné se odpadu snadno zbavit přímo z úrovně plochy sběrného dvora. „Už se nebudou opakovat výjevy jako z animovaných filmů, kdy kolečko tlačené do strmé rampy svého šoféra před vrcholem udolalo. Následně se scéna přehrála pozadu a záleželo jen na kondici řidiče, jak to ustát,“ říká s nadsázkou starosta obce Martin Kupka.

„Je pravda, že jsem už zaznamenal obavy, zda je to řešení dostatečně bezpečné. Obávám se ale, že některé aktivity prostě nejde udělat bezpečněji. Vyhazování odpadu do kontejneru k nim patří. Zaznamenali jsme totiž několik případů ošklivě pomohodněných končetin z neúspěšného přehazování odpadu přes hranu kontejneru,“ doplňuje Martin Kupka. Už první dny provozu sběrného dvora ale ukazují, že zejména manipulace s velkoobjemovým odpadem a bioodpadem je pro občany skutečně jednodušší. „A důležité je, že nám zatím do kontejneru nikdo nespadl,“ pochvaluje si technické řešení místostarosta Michal Doubrava.

Počáteční myšlenka bezbariérové úpravy sběrného dvora vzešla od vedení obce. Motivací byly oprávněné stížnosti řady obyvatel, že je pro ně obsluha sběrného dvora složitá.

TŘÍDĚNÍ ODPADU ZVLÁDAJÍ I STARŠÍ SPOLUOBČANÉ

Kromě bezbariérových stání pro kontejnery se zásadně zlepšil i odběr a uskladnění dalších vytríděných druhů odpadu – zejména elektroodpadu a nebezpečného odpadu. „Pro všechno je teď místo pod střechou, jak na to pamatuje i zákon,“ vysvětluje obecní radní František Závorka.

V nově upraveném sběrném dvoře má i věrný strážce obecního odpadu důstojnější a hlavně kryté pracovní místo. Dosud musel čelit slotě a všelijakému nečasnému výhradnému vlivu. Teď k tomu má i střechu a čtyři pevné stěny. Navíc se vedení obce snažilo, aby i domek obsluhy svou podobou správně zapadl mezi okolní stavby a dostal pověstí Líbeznice, kde i na malých stavbách záleží – jak budou vypadat a jak budou dotvářet veřejný prostor.

Do kompletní rekonstrukce sběrného dvora se obec mohla pustit jen díky dotaci Státního fondu pro životní prostředí. Z celkových nákladů přesahujících 4 miliony korun by obec měla z dotace získat více než polovinu.

Kromě pohodlnější a bezbariérové obsluhy sběrný dvůr nabídne také rozšířenou otvírací dobu. Nové je otevřeno nejen ve středu a v sobotu, ale také každé pondělí od 17 do 19 hodin.

Ani tím ale novinky v odpadovém hospodářství nekončí. „Oceňujeme, že se lidé v Líbeznici odpovědně chopili třídění odpadu. Chceme proto rozšířit i počet míst, kde je možné odložit kovový odpad,“ vysvětluje místostarosta Michal Doubrava. Dosavadní „zvony“ popotávce líbeznického třídění nebyly schopny dostát. V nejbližší době by se měla vybraná kontejnerová stání rozšířit i o nové velké plastové nádoby na kovový odpad. „Hodně se teď mluví o klimatické změně. Nejlepším způsobem, jak v té věci můžeme sami udělat něco dobrého, je například i správné třídění odpadu. Nemusíme se zbytečně hádat o tom, zda Greta měla pravdu nebo byl její projev přitažen za vlasy. Nejlepší bude, když začneme sami aktivně u sebe – a třeba právě u odpadu,“ dodává starosta Martin Kupka.

-mk-

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

v polovině listopadu oslavíme 30. výročí listopadové revoluce. Pro mě osobně to byla největší historická událost, kterou jsem měl možnost prožít a kterou si pamatuji. S velkou vděčností si uvědomuji, že pád totality a nástup svobodných poměrů mi daly možnosti, o kterých se mým rodičům nesnilo. Nemám na mysli jen odstraňování bariér na hranicích a možnost cestování. Pro dnešní mladou generaci je nepředstavitelné, že mohl být problém vycestovat do Francie, do Rakouska či do Anglie. Jejich současný svět hranice nezná. Ještě důležitější ale bylo, že jsme se mohli zajímat o všechno, co nás napadlo, mohli jsme o tom svobodně mluvit a učit se vyjadřovat své názory nahlas. Nehrozilo nám nic za příliš odvážně položenou otázku. Dokonce byly právě ty nejdůležitější otázky a nesmlouvavá cesta k jádru věci nejvíce ceněny. V takovém prostředí jsem vyrůstal a zažíval díky tomu skutečnou radost ze života. Nechci si zvykat na jiné poměry. Proto se také nahlas ozývám, když se dnes nad některými svobodami stahují mračna a politika se omezuje na nejjednodušší technické řešení problémů. To je zoufale málo. Zažil jsem časy, kdy se lidé vážným tématům spíše vyhýbali. Totalitní režim jasně napsal pravidla hry a vybočení z předem nalajnovaných mantinelů se přísně trestalo. Dnes si mnoho lidí takové mantinely samo nastavilo. Třeba z pohodlnosti nebo jen proto, že svůj rozhled omezili na drobné i větší výdobytky současné blahobytné doby. Je to jednodušší než se ptát, kam vlastně mířím a jakou hodnotu má můj život.

Když se teď zamýšlím nad tím, co je pro mě nejpůsobivějším obrazem 30 let svobodného vývoje v zemi, znovu se mi vybavují Líbenice. Žije tu zdravá občanská společnost. Jen si vezměte, kolik je tu aktivních spolků a lidí, kteří jsou ochotni něco udělat pro druhé. Místní zastupitele neoslepují jejich osobní zájmy, ale sledují na prvním místě prospěch obce. Pokud se hádají, tak o nejspornější věcné řešení aktuálního problému. Denně se také potkávám s lidmi, kteří se zajímají o to, v jakém prostředí a v jaké obci chtějí žít. A není to hravý zájem. To zapojení do veřejného života a ochota pomáhat mi na Líbeznici dělá stále radost.

Nemusím a nechci se vznášet v takzvané ušlechtilých myšlenkách. Jeden z nejdůležitějších odkazů listopadu 1989 je přece vědomí vlastní odpovědnosti a podílu na správě společného světa. Každá důležitá změna začíná na konci našich vlastních rukou a myšlenkových pochodů. Je důležité začínat u sebe a nesvádet všechno na druhé, ale naopak hledat, co já mohu udělat, aby se tu lépe žilo, aby se nikde neválelo smetl, aby se zlepšovalo životní prostředí, lépe se třídil odpad. Nesklouzávám ke zbytečným detailům. Jsou to možná drobné, ale pro mě nejdůležitější krůčky k naplňování svobody, pro kterou se před 30 lety bojovalo a kterou si musíme udržet. V Líbeznici i v celé zemi.

Pevně věřím, že si ty důležité 30 let staré události spolu s námi rádi připomenete – při akcích 14., 15. i 17. listopadu. Více podrobností najdete na dalších stránkách.

Váš starosta

Číslo měsíce: 30 – tolik žijeme ve svobodě a demokracii.

i ROZHOVOR

30 LET OD SAMETOVÉ REVOLUCE

Za několik dní oslavíme 30 let svobody a demokracie a také výročí sametové revoluce v České republice. Od roku 1989 zažíváme nejdelší svobodné období v dějinách našeho státu, a byť ne vše běží podle ideálních představ, žijeme ve svobodné a demokratické zemi. A toho je třeba si vážit a neustále si připomínat, že demokracie není samozřejmost. I v Líbeznicích proběhla sametová revoluce, na jejímž začátku stáli zakladatelé místního Občanského fóra. Jednou z vůdčích osobností tehdejších událostí byl Ota Hlavín, který se přímo účastnil všech důležitých okamžiků sametové revoluce a poté byl dlouhých 20 let i starostou Líbeznic.

Od sametové revoluce uběhlo již dlouhých 30 let, jak vzpomínáte na tu turbulentní dobu konce roku 1989?

Vzpomínám na to jako na jedno z nejkrásnějších období svého života. Už jsme pomalu všichni přestávali doufat, že se během našeho života může něco změnit, že bychom třeba mohli vidět Paříž nebo Londýn na vlastní oči, že bychom nemuseli denně poslouchat jen komunistickou propagandu z tehdejší Československé televize. Byli jsme vlastně odkázáni na vysílání rádia Svobodná Evropa, pokud jsme chtěli být informováni, co se u nás i ve světě děje. A pak to najednou přišlo. Po masakru studentů na Národní třídě byli během několika dní propuštěni lidé věznění za šíření pravdy. Po pár týdnech se jeden z nich, Václav Havel, stal dokonce prezidentem republiky. Sdělovací prostředky najednou mohly svobodně šířit informace a zdálo se, že opravdu už definitivně zvítězí pravda a láska nad lží a nenávistí.

Zkusíte alespoň ve stručnosti popsat, jak tenkrát šly v Líbeznicích události za sebou?

Těsně po 17. listopadu jsme se zúčastňovali hlavně demonstrací na Václavském náměstí a zakládali místní Občanská fóra z lidí, kteří podepsali prohlášení OF. V mém případě nejprve na pracovišti a teprve později i v místě bydliště. V Líbeznicích se v sále místního kina konalo několik setkání obyvatel, kteří sympatizovali s OF. Poté se konala jednání „u kulatého stolu“ s dosavadními zástupci moci, a to jak na úrovni státní, tak na úrovni okresů i jednotlivých obcí. Cílem bylo dosadit k nim své zástupce, kteří by zajistili zejména regulérní průběh prvních svobodných voleb jak do parlamentu, tak do místních zastupitelstev. V Líbeznicích potom odstoupil stávající předseda MNV a novým a zároveň posledním předsedou se stal pan Petr Bernat. Jeho tajemníkem se stal pan Zdeněk Paulus. Ti řídili obec až do komunálních voleb v listopadu 1990. To už byl v platnosti nový zákon o obcích. V prosinci jsem pak byl zvolen už nikoli předsedou MNV, ale prvním starostou obce po období totality. Název národní výbor se současně změnil na obecní úřad.

Co pro vás bylo tím nejsilnějším zážitkem?

Těch bylo postupně mnoho. Otevření hranic, vypuštění článku ústavy o vedoucí úloze KSČ, Václav Havel prezidentem republiky, vstup do NATO, vstup do EU.

Tehdejší události znamenaly jistě velké nasazení a úsilí. Kdo byli vaši nejbližší kolegové a spolupracovníci?

Můj první kolega, když jsem začal pracovat pro obec, byl pan Zdeněk Paulus. Když potom odešel, byla tajemnicí paní Galina Polednová Studená a postupně nastoupily další kolegyňe, z nichž většina na OÚ pracuje dodnes, a bylo mi ctí s nimi pracovat.

První komunální volby po sametové revoluci byly až v listopadu 1990. Jak probíhal první rok na obecním úřadě?

První rok na obecním úřadě byl poznamenán hlavně zoufalým nedostatkem peněz. Státní hospo-

dářství procházelo restrukturalizací a později privatizací, takže výkon ekonomiky byl nesrovnatelně nižší než nyní. Obce nedostávaly podíl na daních, ale prostřednictvím okresních úřadů pouze minimální příspěvky na nejnútnejší provozní výdaje. Obce tehdy neměly žádné vlastnictví, vše bylo dosud majetkem státu. Navíc vozidla a stroje, které vlastnily Drobné provozovny provozované obcemi, se staly předmětem malé privatizace, což znamenalo, že stát vše rozprodal v aukcích. Idea byla taková, že obce nemají nic vlastnit a mají si služby kupovat od místních podnikatelů a tím podporovat soukromé podnikání. Teprve později byl schválen zákon o přechodu některého majetku ze státu na obec. S tím bylo spojeno množství práce, neboť obce musely podat žádost a doložit nabývacími listinami nebo výpisy z pozemkových knih nárok na zápis tohoto vlastnictví do katastru nemovitostí. V tu dobu neměly obce ještě k dispozici výpočetní techniku a ani mapy nebyly v digitální podobě, takže si snad dovedete představit, jak složité to tehdy bylo. Současně probíhaly restituční, takže o některé nemovitosti, dříve užívané obcí, se hlásili původní vlastníci a obec byla povinna je vydat. Ale poté co toto proběhlo, měla obec již dokonalý přehled o svém vlastnictví a jeho ceně. Později byl také schválen zákon o rozpočtovém určení daní a od té doby bylo možné sestavovat rozpočet se znalostí výše příjmů. I když příjmy byly stále mnohem nižší než nyní, bylo možné zahájit nejnútnejší investiční akce.

V roce 1990 jste byl poprvé zvolen starostou Líbeznic a byl jste jím dalších 20 let. Co všechno se vám během těch let podařilo v obci realizovat a jak na tu dobu vzpomínáte?

Jak jsem uvedl, zpočátku nebylo možné investovat vůbec. Později se podařilo dokončit rozestavěnou stavbu zdravotního střediska. Poté jsme se postupně snažili získat pozemek, na němž tato stavba stála, a další, kde bylo a dosud je fotbalové hřiště, kde je nyní čistírna odpadních vod atd. Samozřejmě bylo také nutné postupně pořizovat vozidla a stroje pro úklid a údržbu obce, protože nákup těchto služeb od podnikatelů se bohužel neosvědčil, pokud jde o ceny i o termíny.

Obcí v tu dobu již procházelo kanalizační potrubí pro odvod srážkové vody z areálu Řempa na katastru Pakoměřic, ale ústilo bohužel přímo do potoka. Přesto ti „šťastnější“ do této stoky zaústili odpad ze svých domácností, takže potok příliš nevoněl. Naší další prioritou proto byla výstavba alespoň provizorní čistírny, aby voda odcházela do potoka vyčištěná. To se povedlo a mohli jsme potom s dotací fondu životního prostředí postupně odkanalizovat většinu domácností v obci. Jen pro ilustraci – dotace tehdy tvořila 20 % nákladů, 40 % byla bezúročná půjčka a 40 % vlastní zdroje, protože převis poptávky byl obrovský. Všechny obce na tom byly stejně. Pak se povedlo zavést vodovod do všech domácností a také rozvod plynu. To přineslo další náklady na rekonstrukci všech uhelných kotelů v budovách spravovaných obcí na plynové, ale vzduch v obci byl potom nesrovnatelně čistší.

Potom už bylo možné začít dělat něco viditelného, například fasádu staré školy a povrchy některých komunikací. K posledním akcím patřila první

Otakar Hlavín

foto rodinný archiv

etapa revitalizace historického jádra obce, zvýšení kapacity MŠ a rekonstrukce ČOV.

A je něco, co byste udělal nebo řešil jinak?

Nevím, snažil jsem se vše dělat tak, jak to tehdejší finanční situace umožňovala a jak jsem nejlépe uměl. Možná jen při zpracování územního plánu obce bych s nynější zkušeností navrhoval menší plochy pro nové bydlení, aby výstavba byla rozložena do delšího časového úseku.

V roce 2010 jste se stal historicky prvním čestným občanem Líbeznic. Co pro vás toto ocenění znamená?

Tohoto ocenění si velice vážím. Bydlím v Líbeznicích od svých 25 let, takže jsem zde strávil většinu života a cítím se zde více doma než v Praze, kde jsem se narodil. Ale myslím, že nejsem prvním čestným občanem, protože se mi dostalo do ruky asi sto let staré jmenování čestným občanem obce Líbeznice. Jen jeho jméno jsem si bohužel nezapamatoval. Třeba to bude v některé ze starých kronik.

Pojďme nyní do současnosti. Jak po 30 letech od sametové revoluce hodnotíte současný stav země a její vývoj?

Tady už bohužel musím konstatovat, že tak posledních sedm let se nevyvíjí směrem, ze kterého bych se nějak radoval. Ale je úkolem nás všech, abychom nedopustili destrukci pojmů demokracie, jako jsou svobodná a necenzurovaná veřejnoprávní média nebo senát, abychom si nezahrávali s myšlenkou, že bez EU nám bude lépe. Existuje minimálně jedna, možná i dvě velmoci, které by nám EU rády nahradily. Ale to už jsme právě zažili.

A jak hodnotíte současný vývoj v obci?

Obec se nyní vyvíjí mnohem rychleji než dříve, jistě i tím, že současné příjmy obcí jsou samozřejmě vyšší. Líbí se mi nové stavby – sportovní hala, půdní vestavba v budově školy, nový školní pavilon, hasičská zbrojnice i nové fasády obecních budov v centru obce. Těším se i na postupnou realizaci zeleného pásu okolo obce.

Na závěr si vás dovoluji požádat o jedno přání. Co byste České republice a Líbeznicím popřál do dalších 30 let?

Přeji Líbeznicím, aby měly i dalších třicet let v čele lidí, kteří se starají o obec více než o vlastní zájmy. Všem obyvatelům obce přeji, aby žili ve svobodné demokratické zemi, aby měli prezidenta, kterého si mohou vážit, a vládu alespoň takovou, jako jsou zastupitelstva a starostové obcí.

Děkuji za rozhovor.

František Grunt

Oslava 30 let svobody a demokracie

Sametová revoluce v Líbeznicích

14. listopadu 2019 od 19:00

v Hudebním sále Základní umělecké školy

Setkání se zakladateli Občanského fóra
v Líbeznicích a povídání
o sametové revoluci v naší obci.

Slavnostní koncert k výročí 30 let svobody a demokracie

15. listopadu 2019 od 19:00

hala Na Chrupavce

Symfonický orchestr Musica Florea zahraje
Symfonii č. 5 F dur op. 76 od Antonína Dvořáka.
Předání Ceny obce Líbeznice významné osobnosti,
která se zasloužila o rozvoj obce.

www.libeznice.cz

i ROZHOVOR

KONCERT PRO SVOBODU A DEMOKRACII

Po roce v líbeznické hale Na Chrupavce znovu vystoupí Symfonický orchestr Musica Florea. V rámci slavnostního večera k výročí 30 let od revoluce představí 5. symfonii Antonína Dvořáka. Dirigovat bude znovu Marek Štrýncl. Účinkovat bude vlastně na domácí půdě. A svému domovskému zpravodaji také poskytl rozhovor nejen o Antonínu Dvořákově.

Čím vás tato symfonie upoutala?

Už jako děčko v předškolním věku jsem náruživě poslouchal Dvořákovy symfonie. Bylo tedy jen otázkou času, kdy se na Dvořáka „vrhnu“ jako dirigent. Uhranul mě nejenom svou hudbou, ale i svým životním přístupem a moudrostí, která byla už i na jeho dobu nonkonformní. Dvořákův slavný „starší“ podporovatel J. Brahms se ho snažil společensky obhájit, když o něm řekl, že není nějakým militantním nacionalistou, ale náruživým vlastencem. Nejenom v jeho páté symfonii, ale takřka ve všech jeho dílech je patrné, že na „své“ vlastenectví má právo nejen jeho národ, ale každý člověk na celém světě. Určitě by dnes protestoval proti tomu, že taková suverenita či srchovanost jsou chápány jako eticky problematické (egoistické, mocichtivé, ne-li „nacistické“) a ne jako nezbytný předpoklad k tomu, abychom jako svébytní, a tedy rovnocenní partneři vstupovali do vzájemných vztahů. Pátá symfonie je v F dur, je to tónina, která v minulosti symbolicky představovala cosi nebesky optimistického či pastoračního. Což v takové míře nenajdeme v jeho ostatních symfoniích. A to je pro mě velká výzva.

Už v loňském roce jste ukázal, že je možné hudbu Antonína Dvořáka představit s mnohem dramatictějším nábojem, než bývá v našich krajích zvykem. Bylo v Dvořákově době zvykem prezentovat hudbu takto živelně?

Bohužel musím konstatovat, že hudební interpretace děl 19. století se v průběhu 20. století stala příliš „akademickou“ či „opatrnou“. Zřejmě z obavy, aby se něco nepokazilo. Začalo to „technickým“ přístupem k notovému zápisu, že co není v notách, nemá právo na existenci. Ale hrát romantismus bez romantických „nánosů“ či výrazových prostředků je jako pít kafe bez kafe. Víme, že Dvořák jako dirigent měnil během skladby tempo, aniž tyto změny byly zapsány v notách. Když se například rozčílíte, mluvíte rychleji a náruživěji. Když se někdo vyjadřuje s pocitem nadřazenosti nad druhými nebo když prožíváte přemožení osudem ne zrovna šťastného života, použijete „strohou“ a „suchou“ mluvu. A proč by to nemělo být v hudbě? Zvláště v té romantické, kde se to doporučovalo? Tedy neustálé zrychlování, zpomalování a výjimečně i strohé, přesné tempo je to, co můžeme nazvat romantickým ideálem, kde mají vládnout emoce, které chce hudba vyjádřit.

V páté symfonii je nejdramatičtější poslední, čtvrtá věta. Můžeme se těšit na hudební bouři?

Ano, po třetí větě, která je po krátkém lkavém úvodu psaná v tanečním neobarokním stylu, je čtvrtá věta opravdu dramatickou bouří. Respektive jde o sled několika bouří, které jsou kontrastně střídány líbeznými melodiemi a plochami. A myslím, že

Marek Štrýncl

foto Petra Hajská

právě dobové romantické nástroje, na které budeme hrát, umějí tyto kontrasty náležitě prodat.

Loni jsme si spolu s vámi připomínali 100 let republiky. Letos slavíme 30 let od revoluce. Jak důležitou roli sehrál listopad 1989 ve vašem životě?

Dost výraznou roli. Byť jako agnostický mládežník jsem si byl moc dobře vědom rozdílu nespravedlnosti totalitního režimu a polistopadového svobodnějšího uspořádání. Takřka záhy byla možnost se dostat k takové filozofické a teologické literatuře, kterou předchozí režim naprosto potlačoval a která mi otevřela cestu k poznání, že náboženství (ne náboženství postižené různými ideologickými deformacemi) není opiem lidstva, jak tvrdil K. Marx. Ale že člověk je díky své duchovní – svobodné i rozumové – přirozenosti primárně povolán k náboženským pravdám a jejich realizaci. „Svobodnější“ společnost nám toto hledání pravdy umožnila, a proto 17. listopad považuji za zejména Boží dar, kterého je dobré využít, dokud to jde.

Třicet let se intenzivně věnujete dobové interpretaci barokní a renesanční hudby. To je oblast politice hodně vzdálená. Přesto, jak vnímáte celé to období svobodného vývoje společnosti? Promítlo a promítá se nějak i do vaší práce a vašeho života?

Záměrně jsem mluvil o jen „svobodnější“ společnosti, které se těšíme po roce 1989. Předpokladem pro opravdu svobodnou společnost, a tedy i plnohodnotné demokratické zřízení je právo na život každého člověka. Svoboda by měla patřit všem, ne

segregačně jen někomu. Když se V. I. Lenin v Rusku dostal k moci, nejenže naprosto liberalizoval rozvody či veřejně legalizoval soužití osob téhož pohlaví, ale jako první uzákonil i možnost zabíjení nenarozených dětí. Tato smutná praxe též postupně zachvátila západní svět a trvá do dnešních dnů. Její oběti přesahují počty obou světových válek dohromady. Vývoj západní společnosti nevěští nic dobrého. V Německu jsou již přes 20 let rodiče zavírání za to, že odmítají pouštět své děti na tzv. sexuální výchovu, která doslova vybízí k promiskuitě. Z vládních agentur či firem jsou vyhazováni a soudy odsuzováni lidé, kteří odmítají oslovovat jasně vypadajícího muže jako ženu jen proto, že si to tak dotýčný(á) „přeje“. Že třeba Merkelová radikalizuje Brežněvovu doktrínu o omezené suverenitě národních států představou, že teď nastal čas, kdy se jí mají „svobodně“ zcela vzdát, vůbec nikoho ani nerozhoří. Obávám se tedy, že úchyly totalitního režimu, který vznikl kdysi v Rusku, si postupně podmaňuje Západ. Jak v roce 1992 řekl M. Gorbačov (který se stále hlásí k tzv. světové revoluci), „Západ je již připraven“. Přesto musím konstatovat, že má práce žije a dýchá díky krásným plodům 17. listopadu, za což jsem nesmírně vděčný. Ale že nejen na východ od nás, ale i směrem na západ se některým umělcům ruší umělecká turné či koncerty kvůli nonkonformním názorům, je alarmující.

Co byste své zemi i své obci přál u příležitosti tohoto významného výročí?

Takový svobodný režim, který nejde proti nejzákladnějšímu právům člověka – zejména právu na život každého.

-na-

30 LET SVOBODNÉHO SKAUTINGU V LÍBEZNICÍCH

Bezprostředně po sametové revoluci v listopadu 1989 se sešli bratři Jaroslav Dobiáš „Doja“, Miroslav Jelínek „Fifek“, Václav Mikoláš „Miki“, sestra Eva Červenková a po přivvání dalších sester a bratrů do svého kruhu prodebatovali a připravili obnovení činnosti Junáka v Líbeznicích. Jednomyslně se rozhodli, že opět založí dívčí a chlapecký skautský oddíl. Souběžně s tím začali usilovat o vrácení klubovny vybudované v roce 1968, včetně materiálu a majetku, který v roce 1970 převzala organizace Pionýr.

Dne 22. 2. 1990 proběhla ustavující schůze, na které bylo obnoveno skautské středisko v Líbeznicích, a jeho vedoucím se stal Ing. Jaroslav Dobiáš.

Obnovenému středisku byla po krátkém čase vrácena jeho původní klubovna v Areálu zdraví a začal nábor děvčat a chlapců do oddílů. Dne 4. 4. 1990 proběhla první schůzka dívčího oddílu, který se jmenoval „Poštolky“ a vedla ho sestra Eva Červenková. Chlapecký oddíl „Vlci“ měl svoji první schůzku o dva dny později, 6. 4. 1990, pod vedením neúnavného Miroslava Jelínka „Fifka“.

O činnosti v prvních letech obnoveného střediska vypráví pamětnice Eva Červenková:

„Abychom ‚utuli‘ kolektiv a co nejvíce se sžili, naplánovali jsme už na léto 1990 skautský tábor – první po dlouhé dvacetileté odluce. Na tradiční místo v Jesenném jsme nemohli pro nevyjasněné územní majetkové poměry, a tak jsme po delším hledání našli poměrně blízko Líbezníček koutek v Dušníkách u Veltrus. Tábora se zúčastnilo 9 chlapců a 13 děvčat, vedlo jej postupně 8 vedoucích. Vše proběhlo ke všeobecné spokojenosti – skautské hry, běžná táborová činnost, spaní ve stanech, vaření na kamnech, někteří kluci a děvčata složili na táboře slavnostní skautský slib. Krásné

koupání v tůňkách u Vltavy a různé výlety byly pro účastníky nezapomenutelné.“

S ohledem na první léta po revoluci je nutno zmínit další důležitou událost. Ve dnech 18.–20. 5. 1991 se uskutečnilo první setkání českých a slovenských zahraničních skautů ve svobodné vlasti s názvem Jitřenka, a to u nás v Líbeznicích – v klubovně a přilehlém Areálu zdraví. Sešlo se zde pod vedením náčelníka zahraničních českých a slovenských exilových skautů bratra Milnera „Jestřába“ na 60 účastníků z osmi evropských států. Tato akce byla velmi úspěšná, naše středisko dostalo četná uznání za dobrou organizaci a umožnění setkání ve staré vlasti. Od

té doby se již podobné setkání v České republice nikdy nekonalo.

Stejně jako dnes byla i tehdy naše činnost opravdu pestrá. Dívčí a chlapecký oddíl, světlušky i vlčata, jak ti, kdo s námi začínali, tak i ti, kdo za těch dlouhých 30 let naším střediskem prošli, se vždy snažili pracovat v ideálech skautingu, byli vedeni k lásce k přírodě, k vlasti, učili se žít podle skautských zákonů. Snad nám to vydrží co nejdéle, vždyť skautské ideály spojují svět!“

*Vzpomínky Evy Červenkové
zaznamenal Martin Šíla*

Srdečně zveme širokou veřejnost na oslavy 30 let svobodného skautingu v Líbeznicích.

Akce se bude konat 17. listopadu 2019 od 14.00 hodin v hale Na Chrupavce.

Návštěvníci si budou moci zahrát hru po Líbeznicích, prohlédnout staré kroniky i připravenou výstavu, podívat se na film Skauti bez lilie nebo reportáž, kterou natočili děti z oddílů s pamětníky na devadesátá léta.

**Vítáme i rodiče s menšími dětmi, pro které bude připravený hrací koutek. Vstup je volný.
Více informací najdete na stránkách www.skautilibeznice.cz.**

ZUŠ OSLAVÍ 30 LET SVOBODY

Po úspěšné výstavě k loňskému výročí 100 let republiky se základní umělecká škola připojí k obecním oslavám letošního 30. výročí od sametové revoluce.

Žáci výtvarného oboru se do období znovuzrození demokracie v roce 1989 vrátili prostřednictvím svých prací a kromě krásných výtvarných děl si každý odnáší i vlastní prožitek a představu o době nedávno minulé.

Srdečně zveme všechny žáky, rodiče i širokou veřejnost na vernisáž výstavy k 30 letům svobody a demokracie, která se uskuteční v pátek 15. 11. 2019 v 18:30 hodin v tělocvičně multifunkční haly Na Chrupavce.

Ve středu 13. 11. 2019 v 18:30 hodin Vás zveme do koncertního sálu ZUŠ na koncert žáků hudebního oboru, který také věnujeme oslavám sametového výročí.

Těšit se můžete na vystoupení nejmladších dětí, zkušených žáků i pěveckého sboru. Současně budete mít příležitost nahlédnout do nově zrekonstruovaných tříd ZUŠ.

Iva Štrynclová

Výprava skautek na jubilejní výstavu v Praze na Výstavišti v roce 1991

foto Ivana Krausové

TÉMA

LÍBEZNICE – VIDITELNÉ MÍSTO NA MAPĚ NEJLEPŠÍ SOUDOBÉ ARCHITEKTURY

Ve čtvrtek 3. října 2019 po 20. hodině se v Pantheonu Národního muzea na velké projekční ploše objevila známá místa Líbeznic. Probíhalo slavnostní vyhlášení soutěže Grand Prix Architektů – Národní cena za architekturu. Líbeznice se znovu dostaly do nejlepší společnosti dobře hodnocených architektonických počínů.

Jako první převzal cenu za celoživotní dílo architekt Vlado Milunič, který se celosvětově proslavil jako spoluautor známého Tančího domu. Krátce po jeho vystoupení moderátor celého slavnostního večera ohlásil, že se odborná porota složená z uznávaných architektů z celého světa rozhodla udělit čestné uznání za urbanismus Veřejnému prostoru v Líbezních s dovětkem, že jde o akupunkturní urbanismus. Cenu si přišel převzít zástupce architektonického ateliéru M1 architekti Jakub Havlas.

„Porota ocenila, že se v Líbezních daří dlouhodobě kultivovat veřejný prostor. Ten pojem akupunkturní urbanismus není v architektuře nový. Vystihuje případy, kdy dílčí zásahy do vybudovaného obecního či městského prostoru zvyšují jeho kvalitu. V případě Líbeznic jde o drobná díla, jako jsou třeba mostky, i vydařenější stavby z posledních let,“ vysvětlil obecní architekt Jan Hájek. Čestné uznání patří zejména jemu jako dlouholetému obecnímu architektovi Líbeznic.

Architekt Jakub Havlas při převzetí čestného uznání

foto Jiří Dalecký

Podle oficiální zprávy organizátorů soutěže porota ocenila „zejména příkladný způsob spolupráce architektů s obecním zastupitelstvem na dotváření obce“. „Bereme to jako velký úspěch Líbeznic. Jsem pořád trochu nespokojen, když jméno naší obce zaznívá při vyhlášení architektonických cen ve společnosti Litomyšle a dalších slavných a krásných měst. Hlavně mám ale radost z toho, že kvalitní architektura v Líbezních dobře slouží lidem a že jim snad i dělá radost,“ reaguje na významné ocenění starosta Líbeznic Martin Kupka.

Důležitou zprávou pro Líbeznice bylo i vyhlášení letošní hlavní ceny soutěže Grand Prix Architektů.

Velkou modrou skleněnou kostku jako hlavní cenu v soutěži totiž získalo architektonické studio Ehl & Koumar architekti za unikátní komplex bytových domů v Řevnicích u Prahy s názvem Corso Pod Lipami. Právě tyto architekti navrhli pro Líbeznice hasičskou zbrojnicu a zázemí technických služeb. Jejich nejnovější dílo tak postupně roste za Domem služeb. „Jsem přesvědčen, že i v líbeznickém případě půjde o velmi vydařené dílo. Nevím, jestli vyhraje nějakou cenu, ale zcela určitě vím, že výrazně změní k lepšímu důležité a frekventované místo naší obce,“ dodává Martin Kupka.

-na-

OBEC LÍBEZNICE VYHLAŠUJE SOUTĚŽ O „NEJKRÁSNĚJŠÍ LÍBEZNICKÉ PRŮČELÍ“

Líbeznice v posledních letech procházejí výrazným rozvojem. Nový vzhled postupně získává i centrum obce, posledním počinem je výstavba nové hasičské zbrojnice a úprava okolí domu služeb. Kompletně upravené je Mírové náměstí, rekonstrukcí prošla většina budov v majetku obce. K další proměně tváře obce mohou nejvýrazněji přispět sami občané a majitelé nemovitostí. K jejich motivaci vyhláší obec soutěž o „Nejkrásnější líbeznické průčelí“.

„Chceme odměnit ty nejaktivnější a nešikovnější, kteří se v letošním roce pustili do úpravy fasád svých domů. Úmyslně jsme se nevydali cestou dotací. Soutěž s finanční odměnou pro vítěze by mohla mít správný motivační význam. Ve výsledku bychom tak přispěli k dalšímu zkrášlení obce. Nikoho k ničemu nenutíme a nezatěžujeme obec zbytečnou administrativou. Soutěží jsme dali jasná pravidla a o vítězi rozhodne porota,“ vysvětluje starosta obce Martin Kupka.

UZÁVĚRKA PŘIHLÁŠEK 30.11. 2019

Rozsah dotčených nemovitostí není nijak omezen, soutěžit mohou domy po celých Líbezních, a to nemovitosti, které prošly úpravou průčelí kdykoli v kalendářním roce 2019. Soutěžní projekty budou hodnoceny porotou, přičemž největší důraz bude kladen na soulad úpravy fasády průčelí s ves-

nickým rázem. Soutěž se vztahuje výhradně na rekonstrukce stávajících fasád. Není určena pro novostavby. „Věříme, že soutěž bude mít odezvu, a podobnou výzvu plánujeme i pro rok 2020, kdy bychom ji rádi zveřejnili již na začátku roku, aby- chom občany k dalším rekonstrukcím motivovali,“ dodává k soutěži Martin Kupka.

Výše finanční odměny činí za 1. místo 20 000 Kč, za druhé místo 15 000 Kč a za třetí místo 10 000 Kč. Uzávěrka přihlášek je 30. listopadu 2019, výsledky budou vyhlášeny do 15. prosince 2019.

Kdo bude mít zájem se do soutěže přihlásit, stačí vyplnit přihlášku a tu spolu s přílohami odevzdat na adrese: Obec Líbeznice, Mělnická 43. Přílohu přihlášky tvoří popis přihlášeného řešení, včetně popisu použitých materiálů a řemeslných postupů a fotky průčelí před rekonstrukcí a po ní. Přihlášky i přílohy musí být v zalepené obálce s označením „Průčelí 2019“.

Kompletní informace o soutěži i přihláška jsou k dispozici na webu obce nebo k vyzvednutí na obecním úřadu.

František Grunt

**Zahrádkáři
LÍBEZNICE**

pořádají zájezd

**DRÁŽDANY
a
PIRNA**

v sobotu 7. 12. 2019

odjezd od
Obecního úřadu v Líbezních
v 6.00 hodin

CENA 400 Kč

V případě zájmu volejte:
Eva Durčová 736 430 425

POVINNÉ ČIPOVÁNÍ PSŮ SE BLÍŽÍ

Majitelé psů v Líbeznicích mají ještě zhruba dva měsíce na to, aby nechali svá zvířata u soukromého veterinárního lékaře označit mikročipem. K 1. lednu 2020 bude na základě novely veterinárního zákona schválené v roce 2017 povinné očkování psa proti vzteklině platné pouze v případě, že je pes označen mikročipem. Štěňata musí být označena nejpozději v době prvního očkování proti vzteklině, tedy v půl roce věku.

Označení psů mikročipem provádějí soukromí veterinární lékaři, kteří jsou oprávněni vykonávat veterinární léčebnou a preventivní činnost a jsou registrováni u Komory veterinárních lékařů ČR:

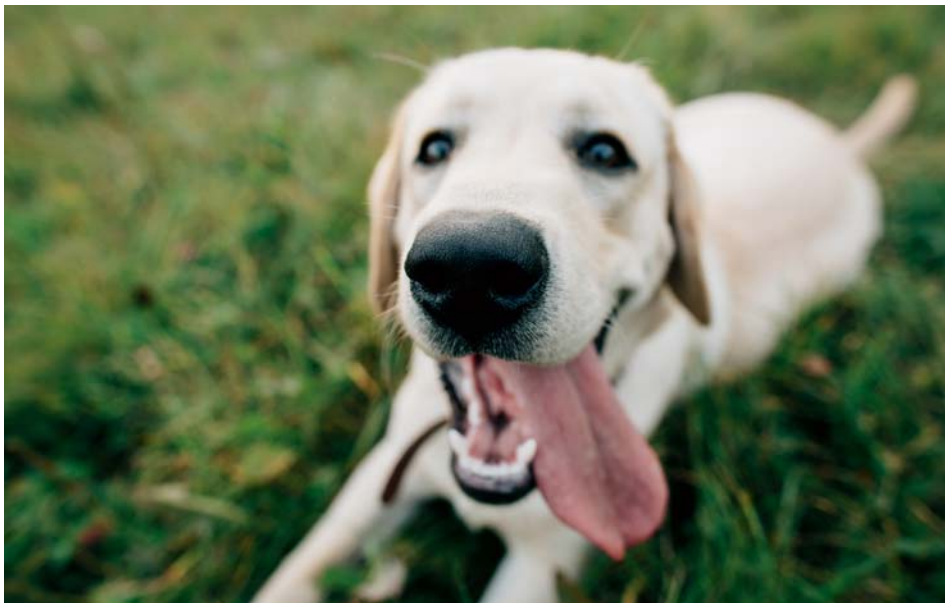
Čipování představuje jednorázový úkon srovnatelný s injekční aplikací. Mikročip o délce cca 1 cm je sterilně aplikován pomocí jehly do podkoží zvířete. Obal je vyroben z biokompatibilních materiálů, na které organismus zvířete nereaguje jako na cizí těleso. Za psa bez označení bude ve správním řízení hrozit uložení pokuty ve výši až 20 000 Kč.

Zavedení povinného označení všech psů by mělo do budoucna především usnadnit identifikaci psů ze strany kontrolních orgánů a tím také zefektivnit monitoring chovů a kontrolu dodržování stanovených předpisů chovatelů.

U označeného zvířete bude možné snadněji prokázat, kdo je jeho majitelem, což je přínosné v případech krádeží psů, ale také v případech, kdy zvíře způsobí škodu (například zavíní dopravní nehodu, zraní člověka či „pytláčí“) a je potřeba identifikovat zodpovědnou osobu. Zatoulané, řádně označené a evidované zvíře má podstatně větší naději, že se vrátí ke svému původnímu majiteli, než neoznačený pes.

V okolí Líbeznic je k dispozici několik soukromých veterinářů, přinášíme kontakty na některé z nich.

-fg-

Veterinární ordinace Dalíková

Slunečná 688
Hovorčovice
Tel.: 731 414 815
ordinacedalikova@seznam.cz
www.ordinacedalikova.cz

Veterina Klíčany s.r.o.

Báštecká 93
Klíčany
Tel.: 602 381 277
Tel.: 284 891 793
www.veterinaklicany.cz

MVDr. Irena Sedláčková

Spojovací 600
Klecany
Tel.: 606 904 360
saaamanka@seznam.cz

Veterinární nemocnice Brandýs

Pražská 23/76, Brandýs nad Labem
Tel.: 608 803 180
Tel.: 326 903 189
brandys@vetpark.cz
www.veterinarni-nemocnice-brandys.com

Veterinární ordinace MVDr. Jiří Chroust

Pražská 81/37
Brandýs nad Labem
Tel.: 326 905 027

Veterinární ordinace MVDr. František Břeň

Řáblická 1059
Praha 8 – Ďáblice
Tel.: 286 886 444

ZLEPŠENÍ DOPRAVNÍ SITUACE U NOVÉ ŠKOLY

Dopravní opatření a podoba bezprostředního okolí u nové školní budovy Neorondelu postupně získávají konečnou tvář. Buduje se okolí školy, dodělávají se chodníky, komunikace a parkovací stání. Na začátku října byla také oboustranně otevřena ulice Dobrovského.

Otevřením ulice Dobrovského v obou směrech došlo ke spojení ulic Nádražní a Měšická a ke zprůjezdnění celé oblasti. Toto opatření jistě přispěje k plynulosti dopravy zejména v ranních hodinách, auta nově mohou celou oblast bez problémů projet. Točna u vchodu do školy totiž slouží pouze autobusům a dopravní obsluhu a je do ní zákaz vjezdu. K případnému otočení je možné využít kruhový objezd za budovou školy. Současný stav tak již z velké části odpovídá plánům, jak má být celá lokalita dopravně řešena. Komplettní podoba okolí nové školní budovy by měla být hotova do konce roku. Spolu s úpravami před Neorondelem dojde i k vnitřnímu propojení celého areálu a děti tak budou moci chodit do spodní budovy přes školní areál, což jistě také přispěje k jejich bezpečnosti.

Nově otevřená ulice Dobrovského

foto -fg-

DO ŠKOLY JE LEPŠÍ CHODIT PĚŠKY NEBO AUTOBUSEM

V současné době je v okolí školy k dispozici 60 parkovacích stání, další jsou přímo na ulici Měšická. Za školou se ještě připravuje dalších 15 stání. Stání v bezprostřední blízkosti vchodu do školy jsou v režimu K+R, tedy maximálně na 5 minut stání,

ostatní jsou určena i k celodennímu parkování. K bezpečnosti chodců určitě přispěly i nově vybudované přechody pro chodce, které již dětem a rodičům slouží několik týdnů. Vedení obce plánuje i kampaň, která by měla účastníkům provozu, dětem i rodičům, ukázat, že je lepší chodit do školy pěšky nebo autobusem než se nechat vozit. Kampaň by se měla rozběhnout na začátku listopadu.

-fg-

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

SKAUTI Z LÍBEZNIC NA JAMBOREE V USA

Tyto letní prázdniny jsem měla to štěstí, že jsem se mohla účastnit 24. Světového skautského jamboree v Západní Virginii v USA. Z našeho skautského střediska Willi Líbeznice tam ještě jeli Jaroslav Opletal, Jakub Mikysek a Lukáš Kraus. Jamboree se konalo ve skautské „rezervaci“ The Summit Bechtel Reserve a organizovaly ho společně Mexiko, Kanada a Spojené státy americké. Zúčastnilo se ho na 45 tisíc skautů a skautek ze všech koutů planety. Člověk si jen těžko představit takovou masu lidí, ale zážitek, když se všichni společně shromáždí na jedno místo, je neuvěřitelný!

Česká výprava měla 494 skautů a skautek – mladších účastníků, dobrovolníků pomáhajících při organizaci akce a členů realizačního týmu. Za své motto si Češi zvolili heslo Unbreakable (Nezlomný), jeho ambicí bylo představit celému světu historickou zkušenost českého skautingu, zakázaného nejednou nacisty a poté dvakrát komunisty. Na základě motto si vybrali patrony jednotlivých jambooddílů (skupin, v nichž na Jamboree fungovali) nebo aktivity, které jako jedna z dvanácti vybraných zemí připravili pro ostatní účastníky. Stejně jako na předchozích jamboree se Češi prezentovali také českou raritou – podsadovými stany, které do USA dovezla v kontejneru nákladní loď.

Společně s partou přátel jsme vyzkoušeli mnoho nového, ať už se jednalo o horolezectví, rafting, potápění, střelbu, nebo cyklokros, ale hlavně jsme poznali spoustu skvělých lidí a získali mnoho zahraničních kontaktů a přátel. Já osobně bych chtěla vyzdvihnout jeden den, kdy každá výprava měla reprezentovat svoji zemi a kulturu v ní. A to hlavně typickým jídlem nebo třeba lidovou hrou. Navštívili jsme spoustu táborů a ochutnali širokou škálu jídel. Nechyběly ani housenky pražené na pánvi s chilli, které připravovaly sympatické dívky z Namibie.

Celá česká výprava v New Yorku

foto archiv WILLI

Kristýna Mikysková (druhá zprava) se členy svého jambooddílu

foto archiv WILLI

Na Expu byla ukázka skautingu v Čechách, včetně klasických podsadových stanů (uprostřed Lukáš Kraus)

foto archiv WILLI

Na Světové skautské jamboree se skauti sjíždějí každé čtyři roky a účastníkem (14–17 let) je možné být pouze jednou za život, na akci lze ale také pomáhat jako dospělý dobrovolník – těch bylo v USA 9 tisíc. Skauti zde ukazují celému světu základní myšlenky skautingu – dialog a přátelství bez ohledu na národnost, jazyk, kulturu, víru nebo náboženství.

Po samotném jamboree jsme ještě s českou výpravou týden cestovali po USA. Navštívili jsme města jako Washington, Filadelfie a New York. Je úžasné, co všechno skauting nabízí, a já se s ním dostala i přes oceán! Je to splněný sen. Viděla jsem místa, která jsem celý život vídala jen v seriálech, a odvezla jsem si ty nejdivejší zážitky, které mi zůstanou na celý život.

Kristýna Mikysková

AMAZONKY NA VÝPRAVĚ NA KOKOŘÍNSKU

Oddíl starších Amazonek se vydal v sobotu 14. září na výpravu směr Kokořínsko. Sešly jsme se na vlakovém nádraží v Neratovicích a svezly se kokořínským expresem.

Prošli jsme se lázeňským městem Mšeno a za městem jsme potkaly veteránskou automobilovou kolonu. Poté jsme vstoupily do chráněné krajinné oblasti a pozorovaly jsme krásy těchto skalních útvarů – potkaly jsme Faraona, Obří hlavu a Žabáka. Prošli jsme Průsečnou skálou a Náckovou roklí, příroda je opravdu ohromující. Naše cesta končila po desetikilometrové procházce mezi skalami, a to v krásné jeskyni za okrajem chráněné oblasti. Uvařily jsme si na ohni polévku v kotlíku a výborné těstoviny s rajčatovou omáčkou.

V noci bylo několik stupňů nad nulou, ale zvládly jsme to, protože jsme přece správné a otu-

Cesta Kokořínským údolím

foto archiv WILLI

žilé skautky. Ráno jsme se rozcvičily, nasnídaly a zase vyrazily zpátky na cestu. Vydaly jsme se Kokořínskou dolinou, kde cesta vedla po příjemných vrstevnicích. Zpívaly jsme si písničky z muzikálů, aby se nám lépe šlo. Nakoukly jsme do dalších jeskyní a do skalního hrádečku. Potkaly jsme civilizaci, a tak jsme se osvěžily točenou zmrzlinou a pokračovaly dál do kopečka Podhradskou cestou, až jsme se

ocitly mezi poli a loukami. Po chvíli jsme došly zpět do města Mšeno na vlakové nádraží. Celou dobu nás provázelo krásné slunečné babí léto. Děvčatům se spání v jeskyni moc zalíbilo, takže příští výprava bude pravděpodobně hned zase na jaře. Kam to asi bude?

Tygrice

ZLATÁ NEDĚLE

Atleti z líbeznické přípravky, jejich rodiče a trenéři už zažili „zlatou“ neděli, i když do Vánoc zbývají necelé dva měsíce. Neděle 22. září 2019 se tak zapíše do kroniky líbeznické atletiky a možná také Líbeznic zlatým písmem.

Parta deseti nadějných atletů atletického oddílu, která se už čtyři roky schází týden co týden k atletickému tréninku na Duhovce, dokázala skoro nemožné. Svou pilí, disciplínou, nadšením a výkony a samozřejmě za přispění cenných rad od hlavního trenéra získala v Berouně svou historicky první zlatou medaili v soutěži družstev přípravky.

Děti z ročníků 2008–2012 soutěžily ve smíšených družstvech v atletickém čtyřboji: běh na 50 m, skok do dálky, hod raketkou (někde nazýváno pěnovým oštěpem) a štafeta 8 x 200 m. Jedná se o nejvyšší možnou soutěž pro tuto věkovou kategorii.

PŘÍPRAVKA ZABODOVALA, MOC JIM GRATULUJEME

Závodů se zúčastnilo celkem 19 oddílů z celého Středočeského kraje. Účastnily se ho oddíly třeba i se stoletou tradicí, oddíly, kde trénují bývalí vrcholoví atleti, i oddíly trénující v profesionálních podmínkách. V Líbeznicích oddíl atletiky vznikl před čtyřmi lety a je veden rodiči dětí, kterým atletika přirostla k srdci. O to větší radost z vítězství našich děvčat a chlapců máme. Tímto bychom jim chtěli ještě jednou poděkovat a doufáme, že u atletiky zůstanou a jednou třeba budou reprezentovat na mistrovství světa nebo na olympijských hrách. Jmenovitě děkujeme účastníkům: Adélka Baumrukrová, Sophie Pischnothová, Kryštof Špicl, Lenka Veselá, Šimon Vít, Tadeáš Vít, Žaneta Tichá, Tomáš Ponert, Tomáš Bárta, Lucie Řeháčková.

Tým AL

Zlatí líbezníční atleti

foto archiv Atletika

ZÁŘIJOVÉ STŘÍPKY Z ATLETIKY

Kromě naší skvělé účasti v Brně na EKAGU, o které jsme psali v minulém zpravodaji, a zlatého úspěchu našich přípravek, jemuž je věnován jiný článek, se konaly ještě další akce, kterých se naši atleti zúčastnili.

Nominace a účast na Mistrovství republiky staršího žactva na dráze

O víkend 20.–22. září 2019 se v Kolíně konalo Mistrovství republiky žactva na dráze. Za náš oddíl se svými výkony nominovala a reprezentovala nás Kristýna Brodská v hodu oštěpem. Kristýnka se umístila na krásném 18. místě.

Krajské finále družstev mladšího žactva

V sobotu 21. září 2019 se v Kutné Hoře konalo finále Krajských přeborů družstev mladšího žactva. Do finálových bojů se kvalifikovala obě naše družstva, jak mladší žákyně, tak mladší žáci. Všichni bojovali ze všech sil a nakonec mladší žákyně obsadily 9. místo, mladší žáci 8. místo.

Mezikrajová utkání družstev mladšího žactva

V neděli 29. září 2019 se konala Mezikrajová utkání družstev mladšího žactva. Z našeho oddílu byli do družstva Středočeského kraje podle svých výkonů nominováni dokonce čtyři atleti – Zuzka Vágnerová ve skoku do dálky, Michal Vošický

Mezikrajové závody

foto archiv Atletika

v hodu oštěpem a běhu na 150 m a jako náhradnice Ela Makris ve vrhu koulí a hodu oštěpem, která se nakonec do bojů také zapojila. Michal se bohužel ze zdravotních důvodů nemohl zúčastnit, ale děvčata ano. Družstvo Středočeského kraje v závodech zvítězilo a odvezlo si krásnou zlatou

medaili. Jsme velmi rádi, že náš oddíl mohl svými výkony také přispět.

Všem atletům děkujeme za úžasnou reprezentaci našeho oddílu a přejeme spoustu dalších takto krásných úspěchů.

Tým AL

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

KDYŽ TO VŠECHNO K LAPNE!

A den to byl jak vymalovaný. Sluníčko od rána svítilo a bylo jasné, že bude všem na Duhovce hřát. A co, že se to vlastně na té Duhovce zase dělo?

Atletický oddíl Líbeznice pořádá v sobotu 12. října 2019 Podzimní atletické závody pro své mladé sportovce. V půl osmé už se na závodním oválu a v jeho blízkosti pilně pracovalo. Bylo nutné připravit vše tak, aby závody proběhly hladce a v pohodě, tak jako už několikrát v minulosti. Toho všeho se zhostili dospěláci z atletického oddílu. A netrvalo to zase tak dlouho a závodní disciplíny a zázemí pro diváky bylo připraveno. A právě včas. Blížila se devátá hodina a první závodníci za doprovodu svých rodinných příslušníků na Duhovce houfně přibývali.

Hlavní organizátoři – Lenka, Andrea, Monika, Petra, Luděk a Tomáš – tentokrát k závodům přistoupili zajímavým způsobem a nutno říci, že velmi povedeným. Od devíti hodin byl závod určen pro nejmenší, následně se postupně vyhlašovaly výsledky a naši mrňouskové si vystoupali na bedny vítězství. Skvělý nápad! Mladší děti tak nemusely dlouhý čas čekat na svůj výsledek a závody průběžně skvěle pokračovaly. Však také zpracování výsledků počítačovým způsobem probíhalo tak jako vždy, rychle a kvalitně.

PROSLUNĚNÉ ODDÍLOVÉ ZÁVODY

Jako na každém závodě v Líbeznici byly děti rozděleny do skupin a vedeny svým vodičem. Nemusí se tedy bát, že se někde zapomenou, protože mají po celou dobu svého průvodce. Tento organizační nápad je velice funkční, děti jsou v pohodě. Každopádně je to líbeznická myšlenka a nikde jinde jsem se s tímto přístupem nesetkal.

Společné rozcvičení

foto Dospělák z Duhovky

Po jedenácté hodině už závodní prostory ovládli naši starší závodníci, kteří navázali na skvělé výkony mladších předcházejících závodníků. Vzhledem k tomu, že se jednalo „jen“ o oddílové závody a počet účastníků skončil číslem 163, je to číslo opravdu velmi vysoké.

Nejmladší ročníky, tedy 2014, závodily ve třech disciplínách – běh na 50 m, hod tenisákem a skok do dálky z místa. Ročníky 2013 si navíc zaběhly trať dlouhou 200 m. Ročníky 2008–2012 závodily v běhu na 60 m, házely raketkou, skákaly do dálky a běžely 200 m. Nejstarší ročníky 2003–2007 měly místo raketky vrh kouli.

Předání medailí, diplomů a dalších cen, to byla odměna našim závodníkům. Každý něco dostal, a každého se myslelo. A závody to byly kvalitní. Zaznamenali jsme i několik osobních rekordů. K veliké radosti všech nedošlo k žádnému nebezpečnému zranění.

Závodů se zúčastnili také naši závodníci, kteří k nám přestoupili z Neratovic. Všichni jsme tomu rádi, neboť jsme se již dávno přesvědčili, že se jedná o férové holky a kluky. Tím se naše atletická rodinka

pěkně rozrostla o velmi kvalitní závodníky. Veliký ohlas měl i nábor nových závodníků do oddílu. A všichni tito „naši“ závodníci si skvěle užili sobotu plnou sluníčka a dobré nálady.

RADEK JUŠKA JAKO HOST

Diváků se kolem závodního prostoru sešlo velké množství. Všichni skvěle fandili a užívali si sportu. Kdo měl chuť, mohl se občerstvit u prodejního stánku. A nechybělo překvapení závodů – podpisová akce a fotografování s nejlepším českým skokanem do dálky, Radkem Juškou, který je držitelem českého rekordu ve skoku do dálky – 831 cm. Po závodech hlavní organizátoři a další pomocní dospěláci s úsměvem na tváři uklízeli areál. Ten úsměv na tváři, to sluníčko, ty výkony, ti skvělí diváci... No, prostě to byl zase jeden krásný den tady v Líbeznici.

Dospělák z Duhovky

LÍBEZNICKÉ ŠKOLY

ŠTASTNÉ STÁŘÍ OČIMA DĚTÍ

Krásné odpoledne prožily 7. října v historických prostorách Emauzského kláštera žákyně devátého a osmého ročníku líbeznické školy a babičky z Domova pro seniory Hortenzie. Převzaly zde totiž cenu za první místo v celostátní soutěži Šťastné stáří očima dětí za svůj společný projekt Panenky.

Babičky ušily na šicích strojích těla panenek, dívky jim vytvořily hlavičky a ošatily je a nakonec hotové panenky odnesly pro radost dětem na popáleninové oddělení Vinohradské nemocnice.

Ceny (šek na 5 000 Kč, volné vstupenky na společnou návštěvu skleníku Fata Morgana a mnoho sladkostí) vítězkám předala náměstkyně ministra MPSV Mgr. Zuzana Jentschke a akademický malíř Kristian Kodet.

Všichni si akci pěkně užili také díky tomu, že program moderoval pohotový a vtipný Vladimír Hron.

Šárka Mišurcová

Předání ceny za vítězství v celostátní soutěži

foto archiv ZŠ

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

OPIS Z OBECNÍ KRONIKY

XIX.

Různé úvahy a připomínky k dějinám obce i země

V Líbeznícih byla církev kališnická (podobojí) asi 200 let. Ještě r. 1616 zde působil utrakvistický farář Jan Žatecký; ten sepsal modlitby pobožným duším a rozesílal je v knize vázané v kůži.

Potom byli trpěni jen kněží podjednou a zdejší fara zůstala neobsazena 70 let.

Někdy se zde objevil kaplan z Kostelce nad Labem, hlavně vybíratí desátek. Až roku 1693 byl ustanoven farář Jan Vejvanovský.

Původ Prahy byl na Vyšehradě; z podhradí se vyvinulo Staré Město, Hradčany, Malá Strana, Josefov; r. 1348 Otec vlasti založil Nové Město. Staré i Nové Město bývaly samostatné obce odloučené od sebe zdi a příkopy. Až r. 1518 se obě města (Staré i Nové) sloučila v jednu obec a byly zbořeny zdi a zasypany příkopy dosud dělící obě města Pražská od sebe. Dnešní pražská předměstí bývala vesnicemi. Smíchov byl povýšen na město až r. 1850. V r. 1884 byl Vyšehrad spojen s Prahou jako její šestá část; téhož roku i z Holešovic a Buben se stala VII. část Prahy. Za Rakouska byla ku Praze jako poslední připojena Libeň r. 1902. Ostatní města a dědiny byly spojeny s Velkou Prahou až po válce. A r. 1959 má naše hlavní město téměř milion obyvatel.

Plynové osvětlení bylo v Praze zavedeno r. 1847 z plynárny v Karlíně. První vlak do Prahy přijel r. 1845, do Měšic r. 1872.

Veliká povodeň byla v Praze r. 1432, 1890.

Neúroda byla r. 1772, 1816, 1847, 1911, 1947...

K dělnickým bouřím došlo r. 1846 v Praze, Plzni, Chomutově.

Mor zde řádil i r. 1680, 1713, 1771; cholera r. 1832, 1855, 1866.

V celých Čechách byla léta 1771 a 1772 tuze mokrá, pro deště lidé nemohli zasít, a kde přece zasel, nemohli pro moko sklízet. Následkem neúrody a hladu zemřelo v Čechách 355 tisíc osob. Stalo se, že celá rodina se uchýlila za kamna, kde pak všichni hladem zemřeli. Hladoví lidé tloukli kůru ze stromů, míchali ji s pilinami, otrubami, mlynským prachem a z toho upečený „chléb“ požívali.

Po dvou letech neúrody přišel rok 1773 velice úrodný. Co však bylo platno příznivé počasí k pěstování obilí, když bylo málo rolí oseto, neměli lidé obilí k setbě.

Bída tedy jen málo ulevila. Nastaly žně, na robotu se muselo, lid byl hladem tak zmořen, že ani lískové hole panských biřičů nepomáhaly.

AD

O B E C N Í K N I H O V N A

PŘÍBĚHY ŽEN, KTERÉ VYNIKALY V PRŮBĚHU STALETÍ

IV.

Artemisia Lomi Gentileschi byla italská raně barokní malířka. Narodila se 8. 7. 1593 v Římě. Otec Orazio byl úspěšný malíř a jeho dcera se učila u něj v dílně.

Prvním dílem tehdy sedmnáctileté Artemisie byl obraz *Zuzana a starci* (1610). Její otec patřil k následovníkům Caravaggia a i Artemisia se přizpůsobovala Caravaggiově realismu.

V roce 1612 jí byl i přes nesporný talent odmítnut přístup do tehdy výlučně mužské Malířské akademie. Její otec v té době spolupracoval na výzdobě římského paláce Pallavicini Rospigliosi s Agostinem Tassim. Najal tohoto malíře, aby dceru soukromě vyučoval. Tassi zneužil svého postavení a Artemisii znásilnil. Ačkoli zprvu souhlasil, že si ji vezme, aby očistil její pověst, svůj slib později odvolal, a proto jej byl otec Orazio nucen zažalovat.

Krátce poté se Artemisia vdala za Pierantonio Stiatteho a jako manželský pár se odstěhovali do Florencie, kde Artemisia získala zakázku na výzdobu Buonarrotiho muzea. Ve Florencii se jí dařilo, stala se chráněnkyní vládnoucího rodu Medicejských.

Ve Florencii byla jako první žena přijata do zdejší Akademie umění. Přátelila se s Galileem Galileim, s Cristofanem Allorim, získala podporu vévody Cosima de' Medici.

V tomto období vyzdobila strop galerie Michelangelova muzea. Její obraz představuje Alegorii náklonnosti, jež ztělesňuje nahá mladá žena držící kompas. Ženina tvář se, jako jiné obličejové Artemisiiných ženských hrdinek, podobá autotypům své tvůrkyně.

Ve Florencii se Artemisii a Pierantoniovi narodili čtyři synové a dcera. Pouze dcera Prudenzia se dožila dospělosti. Roku 1621 se s matkou vrátila do Říma.

U všech jejích obrazů je silně patrný vliv Caravaggiovy školy, a to i přesto, že je malíř již více než deset let po smrti. (K významným umělcům-caravaggistům patřili kromě Artemisiina otce Orazia Gentileschiho také Carlo Saraceni, Bartolomeo Manfredi a Simon Vouet.)

Artemisia Gentileschi byla silná osobnost, měla výbornou uměleckou pověst. Byla oceňována jako portrétistka a malířka biblických hrdinek, ale nedostala ani jedinou zakázku na oltářní obraz.

Z korespondence, kterou vedla se svými přáteli, je patrné, že očekávala větší a zajímavější zakázky.

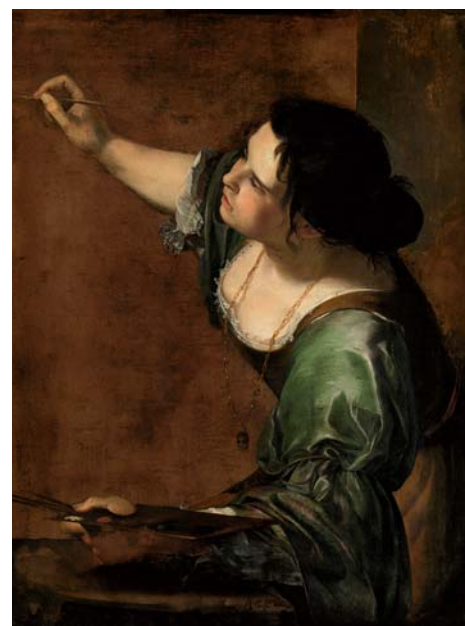
V roce 1630 se přestěhovala do Neapole, jež byla vyhlášena mnoha uměleckými dílnami a řadou příznivců umění. V Neapoli se Artemisii poprvé poštěstilo pracovat na výzdobě katedrály, když pro chrám v Pozzuoli namalovala obraz.

V roce 1638 odjíždí Artemisia na pozvání anglického krále Karla I. do Londýna, kde se připojuje ke svému otci. Ten se stal dvorním malířem Jeho Veličenstva a dostal zajímavou zakázku – vyzdobit Queen House v Greenwichu u Londýna, který patřil královně Jindřišce Marii Bourbonské.

Byla to nástrojná malba – alegorie Triumfu míru a umění. Artemisia otci s touto malbou pomáhala.

V roce 1639 Artemisiin otec Orazio Gentileschi zemřel. Artemisia zřejmě měla ještě dost vlastních zakázek, protože Londýn opustila až roku 1642.

Ví se, že se vrátila do Neapole a pracovala na dalších obrazech. Neví se, kdy přesně zemřela, zdali roku 1653 nebo až roku 1656, kdy Neapol zasáhla morová epidemie.

Artemisia Lomi Gentileschi

foto Google

Nejznámější díla:

Madona s dítětem – Galerie Spada v Římě, *Zavraždění Holoferna* – Museo di Capodimonte Neapol, *Obrácení Magdaleny* – Galerie Uffizi Florencie, *Portrét gonfaloniera* – Pinacoteca Nazionale Bologna, *Judita se svojí služebnou a spící Venuše* – Muzeum krásných umění v Richmondu, *Ster a Ahasver* – Metropolitní muzeum umění New York, *Madona s dítětem a růžencem* – královský palác El Escorial u Madridu, *Zuzana a starci* – Moravská galerie v Brně.

/zdroje: internet, Wikipedia/

AD

L I T E R Á R N Í K A L E N D Á R I U M

L I T E R Á R N Í K A L E N D Á R I U M

3. 10. 1897 narozen francouzský básník a romanopisec a esejista Louis Aragon – *Aurelián, Karneval života, Blanche aneb Zapomnění*

5. 10. 1713 narozen francouzský osvícenský filozof a spisovatel Denis Diderot – *Jakub Fatalista, Jeptiška, Salóny, Pojednání o kráse*

15. 10. 1844 narozen německý idealistický filozof a básník Friedrich Wilhelm Nietzsche – *Tak pravil Zarathustra, Soumrak bohů, Antikrist*

16. 10. 1854 narozen anglický dramatik, prozaik, básník a esejista Oscar Wilde – *Obraz Doriana*

Graye, *Salome, Ideální manžel, Jak je důležité mít Filipa*

20. 10. 1854 narozen francouzský básník, nejvýznamnější představitel tzv. prokletých básníků, Arthur Rimbaud – *Opilý koráb, Sezóna v pekle, Záblesky*

Stonožka Líbeznice s týmem Líbeznický koloběh
všechny srdečně zvou na tradiční akci

ANDĚLSKÁ GESTA

Sobota

7.12.2019

Start a cíl:
areál ZŠ a ZUŠ Líbeznice

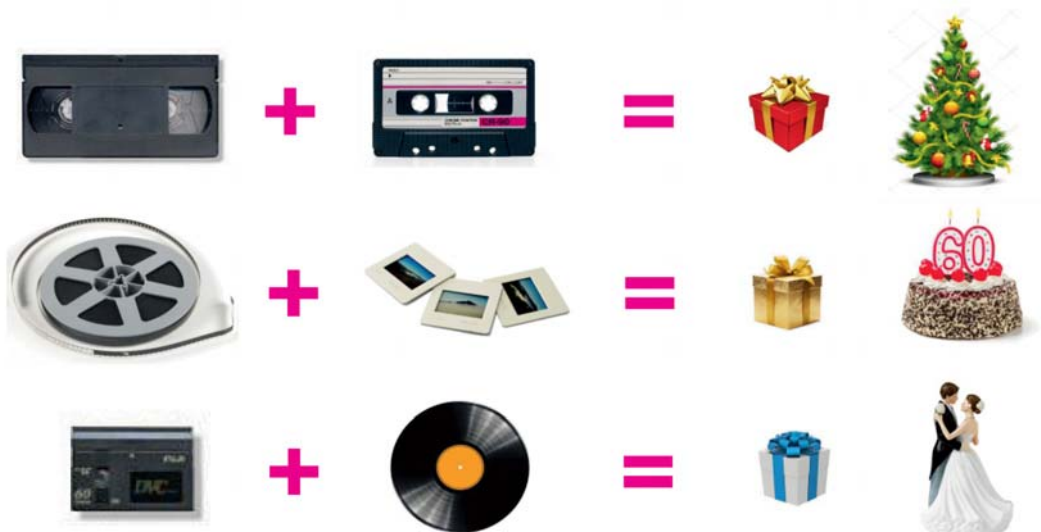

Soutěž pro rodiny s dětmi na trase 2 km

Registrace: 16:00–16:30 (start po registraci)
Startovné: 150 Kč za rodinu

POVINNÁ VÝBAVA PRO ZÁVODNÍKY:
baterka nebo lucerna a dobrá nálada
REGISTRACE A VÍCE INFORMACÍ:
www.libeznickykolobeh.cz

Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice.
Za podporu dále děkujeme firmám:
NIDO Group s. r. o., Česká masna a Barvy laky Janů.

„Udržujeme vzpomínky naživu“

www.DIGIDATA.cz

digitalizace audio a video nahrávek

Předvánoční úklid přenechte odborníkům

ÚKLID DOMÁCNOSTI

Tepování kobereců, sedaček,
a jiného čalouněného nábytku.
Mytí oken, dveří vč. rámců.
Generální úklid dle přání zákazníka.

ÚKLID VAŠEHO AUTA U VÁS DOMA

Čištění a vysávání vnitřních prostorů.
Tepování sedadel a koberečků
vč. zavazadlového prostoru.
Mytí mezidveřních prostorů a prahů.
Leštění oken, impregnace plastů.

www.uklidypraha-cz.webnode.cz
uklidyboranovice@seznam.cz
FB: uklidy boranovice

KONTAKT

tel. 733 484 818

tel. 733 557 688

ROFI s.r.o.

DIABETOLOGICKÁ AMBULANCE PŘIJÍMÁME NOVÉ PACIENTY

Poliklinika Čumpelíkova, 1.patro
Čumpelíkova 1764/2, Praha 8
www.diabetologiepraha8.cz

tel. 220 513 417 (st, pá)
266 712 402 (po - čt)

AVE Terapie

Mgr. Andrea Varcollerová

Psychoterapeutické poradenství

+420 731 468 181 www.aveterapie.cz

Dolní náměstí 1, Odolena Voda, 250 70

VISA PŘIJÍMÁME PŁATEBNÍ KARTY

WWW.LAPASTORELLA.CZ

ADRESA: HLAVNÍ 293, BAŠŤ

SVATOMARTINSKÝ TÝDEN

DOPORUČUJEME VČASNOU REZERVACI

Svatomartinský týden

8. - 14. listopadu 2019

**SLEDUJTE NÁS NA WWW.LAPASTORELLA.CZ
NEBO NA NAŠEM FACEBOOKU.**

 [FACEBOOK.COM/LAPASTORELLACZ](https://www.facebook.com/lapastorellacz)

 +420 720 997 994

 [INFO@LAPASTORELLA.CZ](mailto:info@lapastorella.cz)

PO: ZAVŘENO, ÚT-ČT: 11:00 - 22:00,

PÁ-SO: 11:00 - 23:00, NE: 11:00-21:00

Připravili jsme pro Vás důkladnou zimní servisní prohlídku. Provedeme test autobaterie, diagnostiku, zkontrolujeme podvozek a mnoho dalšího. Do konce listopadu můžete navíc využít až **20%** zvýhodnění na vybraný sortiment ŠKODA Originálního příslušenství, které zahrnuje například gumové koberce či vany do zavazadlového prostoru. ŠKODA Originální autobaterie pořídíte do konce prosince se slevou až **10 %**. Samozřejmostí je výhodná nabídka kompletních zimních kol či samostatných zimních pneumatik a možnost přezutí nebo uskladnění kol za skvělé ceny.

Váš autorizovaný servisní partner ŠKODA:

AUTO ELSO s.r.o.

Cukrovarská 900/10, Praha 9 - Čakovice

Tel.: 283 932 020, autoservis@auto-elso.cz

www.auto-elso.cz

AUTO ELSO

STYLOVĚ A BEZPEČNĚ NA PRKNĚ I NA CESTĚ

Zimní servisní prohlídka
Vašeho vozu za 249 Kč

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

SLAVTE I VY S NAŠÍ AKČNÍ NABÍDKOU.

K významným životním výročí patří velké dárky, a proto pro vás máme limitovanou akční nabídku vozu ŠKODA OCTAVIA TOUR. Zastavte se do konce října v našem autorizovaném dealerství ŠKODA. Nabídka platí při financování se ŠKODA Financial Services.

skoda-auto.cz **ŠKODA Financial Services**

Úvěr. Leasing. Pojištění. Mobilita.

Váš autorizovaný prodejce vozů ŠKODA:

Auto ELSO s.r.o.

Cukrovarská 900/10

Praha 9 - Čakovice

Tel.: 283 932 222, autosalon@auto-elso.cz

www.auto-elso.cz

AUTO ELSO

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

ŠKODA OCTAVIA
SLAVÍ **60** LET

se zvýhodněním až
140 000 Kč

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ vozu
ŠKODA OCTAVIA TOUR: 4,1–4,9 l/100 km, 107–111 g/km

Ilustrativní fotografie

Zahajovací ples

Sobota 23. listopadu 2019

od 20 hodin Velký sál Haly Na Chrupavce

**K tanci a poslechu hraje
Horváth Band**

**Vystoupení Taneční školy
Dany Gregorové**

Vstupné 250 Kč.

(Vstupenky je možné zakoupit na Obecním úřadu v Líbeznicích a v kavárně Žlutá karta.)

Pořádá Kulturní výbor obce Líbeznice, líbezníční baráčníci,
zahrádkáři a Skautské středisko Willi Líbeznice

Vážení,

chtěli bychom vám představit „**Spolek KULÍNEK**“. Spolek sdružuje rodiče a přátele lidí s mentálním postižením. Snažíme se zapojit co nejvíce lidí s mentálním handicapem do společenského života v regionu. Organizujeme různé aktivity, které jim pomohou s lepším začleněním do společnosti, jako např. návštěvy různých kulturních akcí, divadelních představení, koncertů, výstav, cvičení s plaváním apod.

Na podzim 2019 již máme připraveno: 27. 10. Komedii „Zamilovaný sukničkář“ v divadle Palace • 16. 11. Koncert „MARTIN CHODŮR – 10 LET NA SCĚNĚ“ v divadle U Hasičů • 3. 12. Koncert skupiny „MIRAI“ ve Foru Karlín.

Dále pak od 3. 10. 2019 pravidelné setkávání v **keramické dílně**, kde se učíme pracovat s keramikou a vánoční pečení.

HLEDÁME V OKOLÍ DALŠÍ DOSPĚLÉ KAMARÁDY s mentálním postižením, kteří by se chtěli těchto aktivit účastnit. Spolu si užijeme spoustu zábavy a naučíme se nové věci. Moc prosíme rodiče, sourozence nebo přátele lidí s MP, aby jim vysvětlili, o jaké akci se jedná, a v případě jejich zájmu nás kontaktovali. Aktuální přehled o tom, co právě chystáme, najdete na www.spolekkulinek.cz a na facebook.com/spolekkulinek. Budete-li se chtít zapojit osobně, nebo máte-li dotazy k naší činnosti, kontaktujte nás prosím na e-mailu spolek.kulinek@seznam.cz nebo na telefonu 602 203 435. Určitě se ozvěte. Těšíme se na vás. 😊

Budeme také velmi rádi, pokud se rozhodnete náš spolek jakkoli podpořit. Zvolíte-li podporu formou finančního daru, vystavíme Vám darovací smlouvu. Číslo účtu je: 24 00 822 731/2010 /Fio banka/ Děkuje

LÍBEZNICKÝ SKŘÍTEK

Vás zve na:

HONBU ZA POKLADEM

KDY A KDE: 2. listopadu 2019 v 17:00 Na Chrupavce

Co si vzít s sebou?

Děti, lampióny, teplé oblečení, příp. termosku s čajem a dobrou náladu!

TĚŠÍME SE NA VÁS!

Vstupné 50,- Kč

Registrace nutná do 25. října 2019
libeznickyskritek@seznam.cz

Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice!

Atletika Líbeznice, z.s. všechny srdečně zve na 3. ročník akce

PODZIMNÍ BĚH na Duhovce

Určeno jak pro dětské závodníky narozené v letech 2003–2014, tak pro dospívající či dospělé závodníky narozené dříve, rodiče, sourozence, prarodiče

Kdy?

sobota 9. listopadu 2019 od 10.30 hodin

Kde?

venkovní areál ZŠ a ZUŠ Líbeznice a atletický ovál Duhovka (Měšická 322, Líbeznice)

Trasy?

od 100 m do 1 500 m (možná více), členitý terén (tráva, tartan, štěrka)

Přihlášky on-line na www.atletika-libeznice.cz

od 20. 10. do 8. 11. do 18.00 hod.

Přihlášení na místě nejpozději 40 min před startem kategorie.

Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice

STOPKA

SCHRAMM
home of sleep

DOKONALÉ KONTINENTÁLNÍ POSTELE

Klimentská 46, Praha 1

www.stopka.cz

Ověřte si pokrytí
a získejte slevu.

Výlet nepočká

50%
sleva na
čtvrt roku

Stabilní **pevný 5G internet** bez
závazku a datových limitů na
vás počká doma. Nyní s parádní
slevou a praktickým dárkem na
výlet. Akce platí do 31. 12. 2019

800 666 777
www.5Gvevzduchu.cz

Nordic⁺telecom

Překvapivá volnost

**SKAUTSKÉ STŘEDISKO WILLI LÍBEZNICE
VÁS ZVE NA OSLAVU**

**LET
SVOBODNÉHO
SKAUTINGU**

**17.11.19 OD 14:00
LÍBEZNICE HALA NA CHRUPAVCE**

Harmonogram:
14.00: Slavnostní otevření
14.30: Odstartování hry po Líbeznících
15.30: Povídání o Jamboree
16.30: Promítání filmu Skauti bez lilie
18.00: Koncert

Doprovodný program:
• interaktivní výstava
• kroniky
• skautské hry pro děti i dospělé
• fotokoutek
• občerstvení
• herní koutek pro nejmenší děti

Stonožka Líbeznice s týmem Líbeznický koloběh
všechny srdečně zvou na

VÁNOČNÍ večerní BĚH

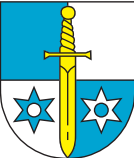

Pátek
6.12.2019
Start a cíl:
areál ZŠ a ZUŠ Líbeznice

★ **Závod v běhu na trati 5 km**

Prezence: 18:15–18:45
Start: 19:00
Startovné: 100 Kč

POVINNÁ VÝBAVA PRO ZÁVODNÍKY: želvovka a dobrá nálada
REGISTRACE A VÍCE INFORMACÍ: www.libeznickykolobeh.cz
Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice.
Za podporu dále děkujeme firmám:
NIDO Group s.r.o.,
Česká masna
a Barvy laký Janů.

Kalendář akcí pro rok 2019/2020

- 9. 11.** Podzimní běh na Duhovce
- 14. 11.** Sametová revoluce v Líbeznících
- 15. 11.** Oslava 30 let svobody a demokracie
- 17. 11.** Oslavy 30 let svobodného skautingu
- 23. 11.** Zahajovací ples
- 1. 12.** Vánoční trhy a koncert
v kostele sv. Martina
- 6. 12.** Vánoční večerní běh
- 7. 12.** Andělská cesta
- 24. 12.** Vánoční sousedské setkání
- 25. 1. 2020** Líbeznický ples

KALENDÁŘ AKCÍ 2019/2020 ZŠ a ZUŠ

- 13. 11.** Koncert žáků ZUŠ k výročí „30 let svobody a demokracie“, sál ZUŠ, 18:30 hodin
- 15. – 17. 11. 2019**
Výstava výtvarného oboru k výročí 30 let svobody a demokracie, Multifunkční hala Na Chrupavce, vernisáž proběhne 15. 11. v 18:30 hodin
- 4. 12.** Mikulášský koncert, sál ZUŠ, 18:30 hodin
- 18. 12.** 8. vánoční Líbeznění, sál ZUŠ, 18:00 hodin
- 29. 1. 2020**
5. koncert žáků ZUŠ, sál ZUŠ, 18:30 hodin

V prosinci a lednu se s námi můžete setkat na třídních přehrávkách jednotlivých učitelů. Informace o termínech budeme postupně zveřejňovat na www.zslibeznice.cz/pripravujeme